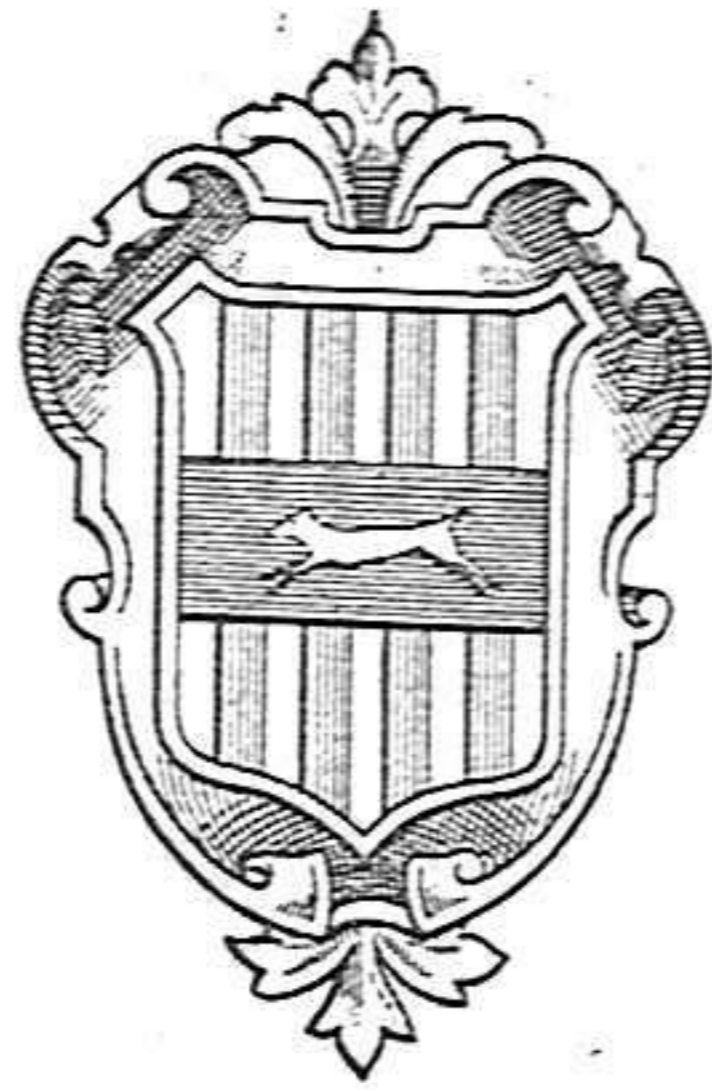

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Muria, 5.--INCA.

Any I

SETMANARI POPULAR
INCA 26 JUNY 1915

Núm. 26

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

HONREM A RAMÓN LULL!

EN EL SEU VI CENTENARI

Molt aprop està ja la fetxa per nostros memorable del VI Centenari del martiri i mort de Ramón Lull.

La gran diada patria s'acosta a passes de gegant.

Mallorca, invitada a celebrar aquest Centenari, rebota ja d'entusiasme per respondre com cal, amb gallardia i gaubansa, an aquesta invitació.

Es que se tracta de festejar un dels seus fills més il·lustres, la figura més gegantina de la seva historia: Ramón Lull.

Ramón Lull! Aqueix nom ressona avui prepotent de cap a cap de l'illa. Ramón Lull! Aquesta paraula fa vibrar avui ses fibres més delicades del cor de tot bon mallorquí. Ella sola porta tota una munió de vivissims recorts de la seva gloria patria. Perque Ramón Lull és—hi ha que confessar-ho—la més viva personificació de nostra *Roqueta*. Perque Ramón Lull és, sens cap dubte, la nostra propia gloria, la gloria de nostra terra, la gloria de nostra rassa.

No poria, per tant la nostra *illa daurada* restar indiferent i permanèixer passiva davant aquesta fetxa gloriosa del Centenari de Lull.

No poria ella soportar per més temps el cruel oblit amb que's tenia tan excelsa joia mallorquina, degut a una persecució injusta i a una persistent i perllongada desconeixença seua.

Ara, al escalf de l'entusiasme i amor en vers del Beat Lull, esteriorsat pel nostro malguanyat Pastor, en les seves darreres Pastorsals i projectes, s'ha consolidada i ha pres, de cada dia, força, l'idea d'honar al gran polígraf i sant mallorquí, lo millor possible. I així, ses peregrinacions an els llocs a on santificà, s han succeït una al altre; i ses visites an el seu sepulcre no han perat mai; i per davant ell ha desfilat ja una gernació mallorquina i els qui encara no han pogut, senten ferm noble frisansa, desig intens de fer-ho, aspirant així tots a realisar, cada un segons ses forces, aquell ideal d'amor en vers del Beat, que d'alluny ovirà el nostro Prelat difunt, sensa haver-lo pogut presenciar.

¡Beníssim idò per Mallorca! ¡Oh! I aquesta efervescència luliana, en que vivim de ple ja, i que encara s'ha d'accentuar més amb

les festes prop-vinents, serà una pàgina brillant de nostra historia contemporànea, que cubrirà, en bon hora, una de ses més xafogoses de la passada! I aquesta dolça correntia de simpatia i amor luliana, posarà fonaments ben sólits, per perpetuar en nostra terra una devoció preclara, ja per massa temps, adormida!...

I la nostra ciutat ¿permanixerà muda i indiferent davant tal commoció de tots els pobles, per honrar a Ramón Lull? Ah no!

Inca prepara p'els dies 28 i 29 del corrent unes festes també grandioses i que deixaràn a bona altura el seu nom.

Per això, emperò, se necessita la cooperació de tots. Es precis, per tant, que tots els fills d Inca se fassin càrrec del caràcter que té nostrà ciutat i que no's borrarà mai.

Inca és una ciutat profundament franciscana i desde molt de temps enrera. Ella fonc la segona en obrir ses portes an els fills del seràfic Patriarca aixicant-los a dins ella una gran iglesia i convent. Ella té que honrar idò, a una de les seves glories més llegítimes.

Inca és ademés essencialment mariana. Viu i s'agombola baix el patronatge de Santa Maria Major. Ella té que honrar idó, a un dels més aimats fills de María, per-quí va escriure pàgines d'una tendresa i amor verament sublimes.

Inca vol esser també una ciutat progressiva, culta, patriòtica. Ella sent la necessitat de desenvolupar-se cada dia més, de ennobrir-se també i dignificar-se; té fretura, amb una paraula, de posar-se al nivell dels pobles que porten avui la capdevantera del progrés i adelantament. Ella té que honrar, doncs, i amb massa i ben unida, al Doctor il·luminat Ramón Lull, que tant va escriure en tots els rams de la ciencia humana. Perque no hi ha millor patriotisme i cultura, que sabre honrar an aquells ínclits germans nostros, que han sabut donar a nostra societat, a nostra historia, a nostra rassa, un nom tan excels, tan eminent tan incomparable, com el que li donà Ramón Lull.

¡Bons inquers! Terciaris entusiastes d'Inca! La nostra ciutat confia en la vostra asistencia an aquestes festes i espera adornareu i il·luminareu ses fatxades de vestres cases i no faltareu a la gran processó projectada!...

Així Inca podrà romandre tranquila d'haver cumplit amb son dever.

I així les nostres festes per l'ínclit Ramón Lull no desdiuràn de ses dels altres pobles, ni fins i tot, relativament, de les de Palma, formant amb elles un conjunt acabat i armònic.

¡¡Gloria doncs, a Ramón Lull en el seu VI Centenari!!

J. A. Pvre.

Inca 25-6-15.

HIMNE

escrit p'el M. I. Sr. D. Miquel Costa per cantar en les pelegrinacions an el Santuari de Cura.

Pujem a Cura, l'alt santuari
d'on la volada prengué Ramón,
Es el paratge a on solitari,
fent penitencia, fugí del món...
Facem re-riure pe'l centenari
santes memories que encara hi són.

A Cura en vida contemplativa,
Lull se vá veure transfigurat,
rebé les armes i força activa
per les grans lluites d'apostolat;
i sens estudis, amb claror viva,
fou de ciencias il·luminat.

!Oh Puig de Randa, solar de Cura
d'on sant i sabi Ramón sortí,
com a peanya de tal figura
que te veneri tot mallorquí;
i arreu escampi l'edat futura
la llum excelsa brollada aquí!

EXTRACTO DE LA CONFERENCIA
DADA POR EL SR. INGENIERO DIRECTOR DE LA ESTACION ENOLOGICA DE FELANITX, EN "LA UNION INDUSTRIAL,, DE INCA, EL 13 DE JUNIO DE 1915.

Conclusión

VINIFICACION EN TINTO

Vendimia.—La vendimia debe hacerse cuando las uvas se hallen en las mejores condiciones de sanidad y madurez; como esto no es siempre practicamente posible, será preferible pecar un poco por falta de madurez á esperar á que esta sea excesiva.

Despalillado.—El despalillado será en general aconsejable para las vendimias de esta comarca, máxime en los años en que la vendimia no se halle en buenas condiciones de sanidad y siempre que por causas diversas, corrimiento de la flor, granizo, etc., resulte desproporción entre el escobajo y los granos.

Pisa.—La pisa debe ser lo más perfecta posible; hay que tener en cuenta que las células que contienen la materia olorante (excepto en las variedades llamadas tintoreras) y las que contienen los principios olorosos que han de dar el aroma al vino, hallanse adheridas á la película; además las células de la periferia son las más azucaradas, de modo que cuanto más perfecta sea la pisa, el mosto y vino resultante más recargado se hallará de dichos elementos que conviene conservar.

Sulfitado de la vendimia.—**Dosis.**—La cantidad de metabisulfito recomendable depende de muchos factores; como término medio se indica la dosis de 20 á 30 gramos por hectólitro de metabisulfito de potasa.

Manera de usarlo.—Se emplea disuelto en agua, en una proporción dada; (esta disolución se hará en bombonas de cristal ó portaderas nunca en recipientes metálicos.) Supongamos sea al 20 p‰, por ejemplo: cada litro de disolución sulfurosa contendrá 200 gramos de metabisulfito disuelto; si se sulfita á razón de 25 gramos por hectólitro bastará añadir un litro de dicha solución por cada 8 hectólitos de mosto.

Práctica de la operación.—La disolución sulfurosa puede aplicarse ya en el viñedo al llenar las portaderas, es preferible no obstante hacerlo en el lagar. Si este se llena al día bastará añadirle al final la dosis de disolución que le corresponda, removiendo bien toda la masa después de la adición. La pasta tomará un color achocolatado, no debe darse importancia á este fenómeno. Puede también el metabisulfito aplicarse en otra forma; á medida que se va pisando la uva y antes de echarla al lagar, se rocía con la disolución de metabisulfito. Por la noche, si dada la cantidad de vendimia ingresada queda un pico de dicha disolución, se le añadirá al lagar, agitando toda la masa para hacer más homogéneo el conjunto. Si el lagar no se llena en un día forzaré la dosis en los primeros, disminuyéndola en los sucesivos, procurando que la cantidad total de metabisulfito empleada corresponda á la dosis á que se desea sulfitar.

Si se verifica el levado ó pié de cuba y se llena el lagar en un solo día, se añadirá á la vendimia á la dosis indicada de un 5 p‰ á medida que se vaya llenando el lagar y por fracciones de 1/5. Si el lagar no se llena en un día se añadirá el levado en su totalidad el primer día repartiéndolo con la vendimia, verificando en los días sucesivos un remontaje para igualar la fermentación.

Los lagares ó conos de fermentación no deberán llenarse completamente debiendo quedar un espacio libre de unos 40 ó 50

centímetros. El paramento interior de los lagares debe ser inatacable por los ácidos del mosto, si son de piedra deberán enlucirse con cemento porland y tartarizarse luego. Se vigilará la temperatura de fermentación tomándola en el mosto que está en inmediato contacto con el sombrero. Para evitar las temperaturas altas debe recurrirse, a falta de refrigerantes, á los procedimientos siguientes: hacer la fermentación en conos ó lagares pequeños, recurrir á adiciones sucesivas de metabisulfito; esta adición convendrá hacerla con prudencia para no exagerar la dosis total de metabisulfito empleada, igualando la temperatura dentro del lagar por medio de los bazuqueos ó sumergidos del sombrero. Esta práctica es aconsejable siempre (dos ó tres veces al día) aun cuando no haya el temor de las temperaturas altas, ventilar el local y adicionarle la vendimia fresca bajo cobertizo por la noche. Si por todos estos medios la temperatura pasa de 35° y no se consigue rebajarla debe descubarse inmediatamente.

Descube.—En fermentaciones normales el descube se hará cuando el pesamostos marque 0° ó el densímetro 1000°. Se descubará no obstante antes de conseguirse esta graduación, si permaneciera estacionaria unos días.

Trasiegos.—A los vinos normales que deben venderse al año se les dará dos trasiegos por lo menos uno en Noviembre y otro en Febrero ó Marzo antes de los calores de primavera.

Rellenos.—Se mantendrán los envases constantemente colmados por medio de los rellenos hechos con vino igual ó parecido y *absolutamente sano*. Terminada la fermentación lenta podrán cerrarse bien los envases; mientras esta dure convendrá disponer ajustado á un orificio superior del envase un tubo encorvado cuyo otro extremo, libre, quede sumergido en un vaso conteniendo agua alcoholizada ó una disolución de metabisulfito.

FRUITS DEL XOVINISME

PARAULES DE LA AURORA

A darreries del janer passat, En Delpont fa continúes referencies de les campanyes d'En *Revenjoli* i *La Aurora* considerant-les molt ofensives per a la França. D'un hora lluny ja's veu que aquest tio d'En Delpont no está ben enterat de dites campanyes i que sols xerra pel gust beneit de molestar la gent. Perque tots ja sabem qu'el seudònim *Revenjoli* va ésser arreconat per Mossen Alcover devers l'octubre del 1913. I, per altra banda, no és cap secret que *La Aurora* es un setmanari de Manacor, boni ve dedicat exclusivament a polèmica religiosa, aon En *Revenjoli* va donar una bona partida de tupades fortes an els anticlericals i inemics de l'Esglesia que hi ha per Mallorca, sense que jamai escrigués ni un mot quantre la nació francesa.

Molt al contrari, Mossen Alcover, qu'ha viatjat diferents vegades per França, visitant distinguidament Narbona, Tolosa, Lourdes, Montanban, Limoges, Poitiers, Orleans, París, Chartres, Reims, Ronen, Beauvais, Amiens, Lyon i altres ciutats, preten ésser-ne un dels mes corals amics, com hu demostren les frases d'elogi qu'en els *Dietaris* de les eixides fetes a França (publicades dalt *La Aurora*) i Inglaterra els anys 1912 i 1913, dedica nostro Vicari Capítular a les obres d'art que troba per tot arreu i qu'ell admira i contempla extasiat, corprès de tanta bellesa... Par el *Felix* del Beat Ramon que surt a frescar terres i mes terres per a meravellarse de tot quant se li presenta als ulls. Referint-se a les obres d'art que se contempen a França diu en fetxa del 1er. de Maig de 1912: «Plena l'ànima d'admiració i d'encant de veure tants de milenars d'obres notables, gloria puríssima des qui les comenaren i des qui les feren». I quant arriba a Londres i té el pler de visitar el dia 23 de Maig l'Esposició Colonial, escriu aqueixa impresió del moment: «Idò bé; Inglaterra és sa nació que té més colonies del mon, sense comparança, i que les sap tenir.»

D'exclamacions d'aquesta casta n'están plens amb-dos *Dietaris*. Del segon, que comensa a 21 d'Abril del 1913, copiarem tant sols aqueixos mots, escrits el dia 24 del mateix mes, atrobant-se Mn. Alcover a Perpinya: «Aqui hi ha que dir tres coses: 1.ª Que França és es país del mon mes ric; i allà aont hi ha baldó, sempre, hi ha més ganas de donar, 2.ª Que els francesos son generalment donadors, generosos, maldament n'hi hage que creguen lo contrari, i aquest fet (les moltes d'almoines donades a les Esgliesies) demostra lo que deim. 3.ª Que dins el poble francès, a pesar de tot, hi ha un fondo de religiosidat.» (Per cert que el mateix jorn parla Mn. Alcover d'en Juli Delpont, del qui—segons diu, és amic coral, i el tracta de «excelentíssima persona.») De manera que queda ben provat que ni En *Revenjoli* ni *La Aurora* han sigut mai contraris a la França.

Lo que ha estat objecte de les envestides de Mn. Alcover, dins els articles publicats dalt *La Aurora* des del mes de agost o setembre d'antany fins a principi d'enguany, son els Governos francesos, inemics de Deu, de l'Esglesia i de la França mateixa, a la cual l'han desgovernada tantíssim de temps. Vet-aquí lo que digué *La Aurora*, dia 19 de setembre, quant la guerra ja feia un mes i mitx qu'era esclatada: «Tan poc inemics mos sentim de França que pretenim ésser-ne més amics que moltíssims que ara la defensen contra Alemanya; pretenim ésser-ne mes amics que *Mestre Biel de la Mel* i tots es Governants francesos de trenta anys an aquesta banda. Negú mos guanya a admirar la França de Clodoveu, Sta. Clotilde, Carles Martell, Pipi el Breu, Carlemany, St. Lluís, Enric IV, Lluís XIII, Lluís XIV; la França de les Creuades, la França de les grans abadies benedictines (Bec, Cluny, Cister, Claraval, Morimond, St.

Mare, etc. etc. etc.); la França de les estu-
pendes Catedrals (Reims, Chartres, Ronen,
Beauvais, Amiens, etc. etc.); la França dels
grans escriptors, dels grans teòlegs, dels
grans canonistes, dels grans historiadors,
dels grans predicadors, dels grans reis,
malgrat tots els defectes que alguns tengue-
ren i a pesar de tota la guerra i mal sens
nombre que alguns causaren a l'Espanya.
Aquixa França, nació heròica, excelsa, su-
blim, negú ens guanya a admirar-la, fora
dels francesos de bé; i pocs, poquíssims fo-
ra de França l'estimaràn més desinteresa-
dament i més de cor que nosaltres.»

Vegi's doncs, si això se pot anomenar
odi a la nació francesa; i vegi's, sobretot,
l'injustícia d'un Delpont i el desagraïment
d'un homo que se diu francès de bon de
veres.

JOAN ESTELRICH.

L'ACTIVIDAD DEL SOL

De la veu de Catalunya:

Ens comunica la Societat Astronòmica
de Barcelona que, actualment, el sol pre-
senta una fase de grandíssima activitat. Se-
gons observació feta per don S. Raurich el
21 de juny, hi ha vuit focus de perturbació,
distribuïts en la següent forma: una taca
regular als 28° Nord. Entre els 20° i 14°
Nord, dos grans grups de marcada activitat
que pasaren pel meridià central el dia 20.
A l'hemisferi Sud cinc manifestacions, als
16, 18, 22, 26 i 30 graus de latitud.

Quasi tots aquets accidents són del tipu
de evolució ràpida, perquè de un dia a l'al-
tre els seus caràcters canvien molt sensi-
blement. En particular els dos grans grups
de taques situades a 20 i 40 graus de latitud
Nord, presenten una estructura complicadís-
sima, reunint en son sí les més variades
formes evolutives, de una bellesa plàstica
indescrïptible.

EL MÓN FA VIA

LAS BAIXES DE LA GUERRA

Procedent d'origen oficial francès, arriba
a nosaltres la següent estadística referent
a les baixes ocorregudes en els exèrcits bel-
ligerants d'ençà del 2 d'agost de l'any pas-
sat a l'onze de abril d'aquest:

	EXERCITS AL·LIATS		
	Morts	Ferits	Presoners
Francesos.	304.000	575.000	141.000
Belgues.	35.000	40.000	9.000
Anglesos.	63.000	115.000	11.000
Russos.	850.000	1.100.000	200.000
Serbis.	60.000	55.000	27.000

ALEMANYES I AUSTRIACS

Alemanys.	975.000	1.200.000	250.000
Austriacs	1.400.000	1.500.000	551.000

Segons aquesta estadística, les baixes
totals foren:
Al·liats. 5.585.000
Alemanys i austriacs. 5.655.000

De les quals corresponen

Als francesos.	1.020.000
Als belgues.	84.000
Als anglesos.	189.000
Als rusos.	2.150.000
Als serbis.	142.000
Als alemanys.	2.425.000
Als austriacs.	5.251.000
Total general de baixes.	9.241.000

Descompostes en la forma següent:

Morts.	5.587.000
Ferits.	4.385.000
Presoners.	1.169.000

Tal vegada les baixes alemanyes no
coincideixin del tot amb les franceses. No-
resmenys, és quasi segur que les xifres no
dexaràn de esser igualment esgarrifo-
ses. Ja és sabut que en aquestes coses
sempre hi ha discrepàncies. Respecte a
Anglaterra cal dir que dies enrera Mr. As-
quith, al parlar oficialment de les baixes
britàniques, n'hi posava 258.000 aproxima-
dament. Es cert que les dades que publi-
quen arriben sols fins l'onze d'abril, però
no és de suposar que en tampoc temps hagi
augmentat tant el nombre de baixes angle-
ses.

Això no priva que sigui interesant l'esta-
dística transcrita més amunt, procedent,
com hem indicat, de font oficial francesa
que ne estam autoritzats a designar.

Davant de les xifres, no hi ha més que
confirmar-nos en les paraules que servei-
xen de títol a la present secció: realment,
EL MON FA VIA.

E.

Refrans, dítjos, adagis
o proverbis

815

Ni ha que saben es vent i no saben es to-
rent.

816

A Sanselles van amb elles i venen sens'elles.

817.

A gent orada, compana de fust.

818

Ni ha que prenen ses coses per sa part que
créma.

819

Ni ha que de ses mentides no'n paguen
dèume.

820

Ni ha molts que'n lloc de donar llum, do-
nen fum.

821

Sempre convé fermà s'ase allà ont l'amo
vol.

822

Dolor de dona morta, fins a la porta.

823

G an mar, gran peix.

824

Niugú mal pensa, sino es qui en fà.

825

Uns òrgues teng a Menorca que toquen per
si mateix.

Ecos de Ca-nostra

FESTA A LA CARIDAT.—Dimecres se
celebrà la festa de inauguració de la Casa-
Convent de les Germanes de la Caridat, del
carrer de Sant Francesc, que s'acaba de
construir.

A una sala s'és instalada, interinament,
una capella amb l'estàtua de Sant Vicens
de Paul, i un Sagrari nou per posar-hi la
reserva del Santíssim.

À l'hora convidada, aquelles dependen-
cies estaven plenes de persones de tot es-
tament. El M. I. Mossen Joan Quetgles re-
vestit amb les sagrades vestidures verificà
la benedicció anunciada.

Foren padrins de la Casa-Convent, D.
Juan Alzina, que s'és cuidat amb gran cu-
rolla de les obres i D.ª Josefa Morey que
ha cedit el solar.

El Segrari lo apadrinaren els nins n'An-
toniet Rotger i na Marieta Payeras fills, res-
nectivament, del procurador i del Fabricant
de calçat del mateix nom. D'un hermós i ric
quadre de la Mare de Deu del Perpetuo So-
cós, foren padrins els nins en Guillerme
Llompart i na Catalineta Amengual fills del
Comandant i del Metge del mateixos llinat-
ges.

Se cantà un Te-Deum en acció de gracies
i se comensà la celebració de la missa a la
nova Capella per dit Canonge Quetglas.

Abans de la Comunió el celebrant feu un
discurs amb belles i místiques considera-
cions sobre l'instalació del Santíssim an
aquella casa religiosa. (Amb aquesta són
sis les iglesies o capelles d'Inca a on hi ha
la Reserva Eucarística.) Després digué, que
degut a la generositat d'algunes persones
se adelantaren bastant les obres; pero per
porer instalar-hi s'havien fet manlleus que
la Comunitat tenien que tornar, a mes de la
tasca de l'acabament de locals per escoles; i
que esperava que Inca, que sempre ha res-
post a totes les bones iniciatives, no dexaria
tampoc aquesta vegada fallides les es-
perances del deure de la caridat.

S'acostaren a rebre la comunió molts
d'assistents. La Escolonia seràfica i les ni-
nes de la costura, cantaren himnes i mo-
tets apropiats al acte.

Entre'ls assistents e-hi verem el M. I.
Mossen Francesc Mir, Rector de la Seu, el
Rnt. Pare Salvà de l'Oratori, Mossen Jero-
ni Pons, l'Ecònom d'Inca, al Rnt. Superior
de Franciscans i molt de clero parroquial.

S'obriren unes llistes de subscripció per
les obres que encapsalaren els Padrins.

D'aquestes llistes, per major como-
didat dels donants, n'hi haurà an el Con-
vent, a ca'l Sr. Ecònom i a la Redacció de
LA VEU D'INCA.

Donam l'enorabona a la Rnt Comuni-
dat de la Caridat per la nova casa, i so-
bretot, per porer tenir dia i nit el Bon Jesús
a dins caseva.

PEL CANT LITURGIC—El Sr Ecò-
nom, diumenge va reunir a les Filles de Ma-
ria i altra gent piadosa, a la Iglesia parro-

quial, i los va regalar 500 llibretes que contenen les Hores canòniques i els himnes sagrats en llaif o sia EL AUXILIAR DEL CORO, dient-los que destijava que tot-hom, homos i dones, prengué part amb els càntics de la Iglesia; misses cantades, vespres, completes i demés cants litúrgics; que per això tendriem ensais els dies festius, restablint aixís, aqueixa antiga costum del poble cristià.

Si padeceis de artritis y por lo tanto de reuma, arenillas, mal de piedra, gota ciática, cólicos nefríticos, neuralgias, etc., acudid sin tardanza a la «Piperezina Dr Grau» y curareis enseguida. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MEDALLA COMMEMORATIVA—Hem rebut la visita del Sr. de l'Argentaria del Carré de San Domingo, 14, de Ciutat, D. Cayetá Pomar, el qual ens ha regalat una preciosa medalla de coure que ha tengut el bon seny de gravar en commemoració del sisè centenari del Beat Ramón Lull.

Aquesta medalla imita les monedes antigues en sos caires cantalluts. Porta a sa cart la cara del Beat amb una corona i aureola de Sant, voltada amb caràcters gòtics de la inscripció següent: RAYMVNDVS LVLYUS-1915; A la creu hi ha l'escut de Palma amb aquesta altra inscripció: RE-CVERDO VI CENTENARIO.

D'aquestes medalles les de coure valen 50 cèntims i n'hi ha de plata a 1'50 ptes.

FESTES CENTENARIES.—Dijous, dia de S. Joan, a les tres del capvespre, hi va haver repicada general a totes les iglesies, anunciant la festa del Beat Ramón Lull, i a la mateixa hora, pel llarg carrer de Sant Francesc, se posaren moltes banderes, lo meteix que a les festes de carrer.

Sabem que s'han formulats uns oficis, firmats pel Sr. Ecònom i el Superior de Franciscans, dirigits a les societats del socós mutu, polítiques i recreatives, i a les congregacions piadoses d'aquesta localitat convidant-les a les festes centenaries del Beat, amb suplica de que aportin la seva cooperació a les festes, no dexant d'il·luminar els frontis de ses cases socials.

Com més s'acosten les festes centenaries més se desperta l'entusiasme per celebrar-la amb gran solemnitat i esplendor. Per

tot arreu no veuen més que gent que prepara les seves alimares i adornos, altres que fan red de murta, lletres, llanternes; un estol d'obersers posa forsa de peretes elèctriques, un vertader moviment Lullà.

Mos han dit, que la companyia del Gas, per fer alimares de electricitat, donava el fluït als següents preus:

Peres de 5 a 16 bugies a 10 cts. per vetlada			
" 16 a 25	15 "	"	"
" 25 a 50	30 "	"	"
" 50 a 100	50 "	"	"

A continuació insertam el programa general de les festes d'Inca.

Festes solemníssimes dedicades al gran sabi i heroic martir mallorquí el Beat Ramón Lull amb motiu del VI centenari de son martiri i mort, a l'Iglesia de S. Francesc de la ciutat d'Inca:

Dia 27 de Juny. Vespre a las 8 se començarà un triduo solemne i predicarà el jove i notabilisim orador sagrat Mossèn Jeroni Pons Pvre.

Dilluns 28. Completes en que un nutrit chor de veus cantarà s'himne del notable compositor D. Antoni Torrandell; i sermó com el dia anterior.

Dimars dia 29. VI centenari del martiri del Beat R. Lull. A les 7 1/4 missa de comunió general i podran guanyar una indulgencia plenaria tots els que hi asistesquen. A las 9 i mitja, Tercia cantada. A les 10, Missa solèmn en la que se cantarà la missa *Pontificalis* de Perossi i predicarà Mossèn Nicolau Saggese, Ecònom de Bunyola, el qual gosa de molta fama a dins Mallorca com orador sagrat.

Capvespre, a les 5. Derrer sermó del triduo i processó amb l'imatge del Beat Ramón Lull que anirà p'els carrers de Sineu, Varella, Rosari, Plaza de l'Orgue, Iglesia Parroquial, Carré Major, S. Bartomeu, Dureta, Iglesia de S. Domingo, Carrer de S. Domingo, Mercat, Angel, Murta, S. Francesc.

Notes importants:

1^a. El vespre a l'hora i lloc que s'anunciarà amb programa a posta se farà un acte literari musical, dedicat al Beat Ramón.

2^a. Se suplica a tots els bons inquers, que no dexin d'assistir an aquets actes de les festes centenaries.

3^a. També se demana a tots que aixi com puguin adornin i il·luminin les seves cases per la nit dels dies 28 i 29, completani atxi l'homenatge al Bt. Ramón,

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat			
Bessó	a	90'00	el quintà.
Blat	a	23'00	la cortera.
Xexa	a	24'00	id.
Sivada	a	10'50	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordí	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Sitrons	a	30'00	id.
Garroves	a	05'50	

Del B. Ramón Lull

VENAL A NOSTRA LLIBRERÍA

Novenari del B. Ramón Lull, Martir, compost per Mossèn Mateu Gelabert, i donat a l'Estampa pels Col·legials de la Sapiencia.—A 2 reals.

Postals de Ramón Lull, original de D. Joan Samsó.—A 10 cèntims.

Llibretes d'escriure, en papé superior, que duen estampat a ses cubertes de cartulina, l'HIMNE que ha compost Mossèn Llorenç Riber, per a cantar-se a les festes centenaries del mateix B. Ramón Lull.—A 10 cts. una, 100, 7 ptas.

BREVE

Cartilla Civico-Moral

POR EL

M. I. Sr. D. Nadal Garau y Estrany
Canónigo Doctoral de la S. I. C. B. de Mallorca

PRECIO

Un ejemplar encuadernado 0'40 ptas.

De venta en la Libreria La Bona Causa, Murta, 5. -Inca.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas.** Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios | Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id, id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma

Sucursal en Inca = Sastrería y Camsería de **FLORENCIO PRAT** = Mayor 6, 8, 10 = P. del Sol, 1 y 2.